

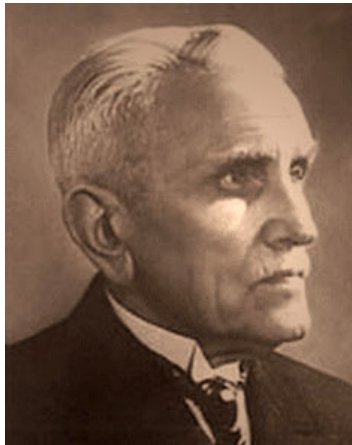
De tekenen der tijden

Johannes de Heer (1866-1961)

Woord vooraf

In mijn boekenkast staat een, slecht uitgevoerde, herdruk van een oude brochure, geschreven tijdens WOI, door **Br. Johannes de Heer**. Hij is al vele jaren bij de Here en hij heeft waarschijnlijk nooit verwacht dat de Gemeente nog steeds op aarde zou zijn en nog minder dat deze brochure anno 2002 gebruikt zal worden om zijn latere broeders en zusters op te wekken de Here elke dag te verwachten.

Ik zal de uitgave ongewijzigd aan u door geven, de geciteerde teksten komen uit de Staten Vertaling. Wél heb ik de moderne spelling deels aangehouden omdat in de eerste plaats de oude spelling erg moeilijk leest én dat de computer niet om kan gaan met de “sch” van mensch en dergelijke. Er was niet aan te ontkomen dat het taalgebruik zo nu en dan erg verouderd is en dat er ongewild “taal fouten” zijn binnengeslopen.

Wanneer wij deze brochure lezen zullen wij steeds in het achterhoofd moeten houden dat de techniek welke Br. De Heer als voorbeeld neemt op dit moment hopeloos verouderd is, dit neemt niet weg dat de genoemde Bijbelse feiten blijven staan want het Woord van de Here is onveranderlijk. Eigenlijk is het prachtig hoe de oude broeder De Heer stoom, elektriciteit, telefoon en grammofoon als supermodern ziet. Ook valt het op dat deze broeder tijdens de eerste wereldoorlog al sprak over een verenigd Europa.

De Tekenen der Tijden

INLEIDING.

Als de Farizeeën en Sadduceeën den Heere Jezus om een teken uit den hemel vragen, om hen daardoor te bewijzen dat Hij werkelijk de Zone Gods was, zegt Hij:

„Als het avond geworden is, zegt gij: schoon weder, want de hemel is rood, en des morgens: heden onweder, want de hemel is droevig rood.. Gij geveinsden; het aanschijn des hemels weet gij wel te onderscheiden, en kunt gij de tekenen der tijden niet onderscheiden?”

Mattheüs 16:2 en 3

Hij verwijt hun dus, dat zij de plaats vindende gebeurtenissen niet voldoende getoetst hadden aan het Profetische woord dat zij hadden; anders hadden zij niet onkundig kunnen zijn over Zijn komst op deze aarde. Een dergelijke toestand als toen, zal ook bestaan bij Zijn a.s. wederkomst.

„Doch de Zoon des mensen, als Hij komt, zal Hij ook geloof vinden op de aarde?”

Lukas 18: 8

De tekenen der tijden dienen de Christen om te weten in welk deel van de tijd hij leeft. Laten wij er daarom wél acht op geven:

„Ziet, de voorgaande dingen zijn gekomen, en nieuwe dingen verkondig Ik; eer dat zij uitspruiten doe Ik ulieden die hooren.“

Jesaja 42:9

„Gewisselijk de Heere Heere zal geen ding doen, tenzij Hij Zijne verborgenheid aan Zijne knechten, de Profeten, geopenbaard hebbe.“

Amos 3:7

Als ik, en gelukkig duizenden met mij de spoedige wederkomst van Christus verwachten, dan is die verwachting niet het gevolg van geestelijke overspanning of Chiliastische liefhebberij, doch de vrucht van het geloof in het Profetische Woord, dat zeer vast is en waarvan Petrus zegt: *„Gij doet wel, dat gij daarop acht hebt, als op een licht, schijnende in eene duistere plaats, totdat de dag aanlichte en de morgenster opga in uwe harten.“*

2 Petrus 1: 19

Wij hebben in het begin der Mobilisatie kunnen waarnemen hoe het vertrouwen in menselijke beloften verminderde en handels-, bank- en staatspapieren in waarde daalde terwijl de beloften uit het, Woord Gods in waarde toenamen. Menselijke beloften zijn afhankelijk van omstandigheden, Gods beloften echter staan daarboven. Het is het Woord dat zeer vast is, niet te bewegen door de omstandigheden; en als wij met dit profetische zoeklicht gewapend zijn, krijgen de wereldgebeurtenissen ook een heel ander aanzien en worden ze ons tot tekenen, waaraan wij den tijd kunnen onderkennen.

Ontsluiting van een eeuwenlang verzegeld boek.

„En gij, Daniël, sluit deze woorden toe, en verzegel dit boek tot den tijd van het einde“

Daniël 12:4

Waarom onze grote Hervormers, die ons den zegen van een open Bijbel brachten, over het algemeen zo weinig licht hadden in de Profetische gedeelten der Schrift, die betrekking hadden op het „einde“, wordt door deze tekst voldoende opgehelderd. Hun taak was: het Woord Gods in lijn geheel aan het mensdom terug te geven. De opening van het Profetische woord was echter de taak van anderen, die leven zouden als de tijd van het einde aangebroken was. Tot dien tijd zouden deze woorden verzegelden toegesloten zijn. En daar de profetische rede van Jezus in **Mattheüs 24**, evenals het boek der Openbaring, zeer nauw aan het boek Daniël verbonden zijn, lag over al deze belangrijke profetische boeken een waas, dat eerst in de laatste tijden zou. worden weggenomen. In de uitspraak, dat tot den tijd van het einde het boek zou zijn toegesloten, ligt tevens de aankondiging, dat met de nadering van die periode ook de ontsluiting zou komen. Het licht, dat in den laatste tijd over het boek Daniël is opgegaan, is op zichzelf reeds een bewijs, dat dit boek thans door God ontsloten, en daarmee de tijd van het einde aangebroken is.

Het is opmerkelijk, om na te gaan, hoe in de laatste honderd jaren een buitengewone verbreiding van den Bijbel en een daarmee samengaand onderzoek en ontsluiting van de Profetieën heeft plaats gehad. Ongeveer 500 vertalingen van den Bijbel of gedeelten daarvan hebben in de laatste eeuw het licht gezien, en zijn daarvan miljoenen exemplaren onder alle natiën der wereld verspreid. Dit is tevens een vervulling van **Mattheüs 24:14**:

„En dit Evangelie des Koninkrijks zal in de gehele wereld gepredikt worden tot een getuigenis alleen volken, en dan zal het einde komen“.

Dus niet tot bekering der gehele wereld, doch tot een getuigenis. Uit alle geslachten, talen en natiën moest een volk worden verzameld voor Zijn naam. Het zouden de laatste toevoegselen zijn aan het lichaam van Christus: de Gemeente. Naar, het voor enige jaren nog heidense Korea, werden in zes maanden tijd alleen 1.04.000 exemplaren verzonden. Nog altijd gaat men door den bijbel in verschillende talen, waarin hij nog niet verschenen is, over te zetten. In 1914 werd er nog aan 102 nieuwe uitgaven in verschillende talen en dialecten gearbeid.

En terwijl enerzijds de bijbelgenootschappen voor een algemene verspreiding van Bijbels zorgen, dragen anderzijds de leerplichtwetten over een groot deel der aarde het hunne er toe bij, dat veel meer mensen dan vroeger in de mogelijkheid zijn de H. Schrift te lezen en te onderzoeken. Wat vroeger alleen het voorrecht was van koningen en geleerden, is nu gemeen goed geworden. De ontsluiting der Profetie heeft dan ook in zekeren zin gelijke tred gehouden met de vermeerdering van kennis en lust tot onderzoek daarvan.

Da Costa maakte in zijn werk „*Israël en de volken*” al de opmerking, dat met de Franse revolutie op het einde der 18e eeuw, ook tevens een nieuwe periode voor de Profetische schriften aangebroken was. „*Nooit*”, zegt, hij, „*is de opmerkzaamheid der Christenen zo algemeen gevestigd geweest op de nog onvervulde profetieën als thans.*”

De Duitse kerkhervormer Osiander heeft eens gezegd: „De goddelijke profetieën worden eerst dan goed verstaan, als ze in vervulling gaan. Welnu, een groot gedeelte der profetieën hebben we thans maar naast de geschiedenis te leggen om te zien, hoe nauwkeurig ze al vervuld zijn; terwijl het nog onvervulde gedeelte ons den weg wijst, in de nu allerwegen plaats hebbende voorbereiding van aanstaande gebeurtenissen. Het volgende gedeelte van de voornoemde tekst maakt het eerste gedeelte nog belangrijker:

„*Velen zullen het naspeuren en de wetenschap zal vermenigvuldigd worden*”

Daniël 12: 4.

Het Hebreeuwse woord, dat in onze vertaling met naspeuren vertaald is, is in **2 Kronieken 16: 9** met „*doorlopen*” en in **Amos 8:12** met „*rondzwerven*” vertaald. De Engelse bijbelvertalingen hebben dan ook algemeen deze letterlijke vertaling aangenomen: „*Velen zullen her- en derwaarts snellen en de kennis zal groot zijn.*”

Deze vertaling geeft een verrassend licht, want de tekst in zijn geheel geeft ons nu niet alleen te kennen, dat er in den tijd van het einde een ontsluiting en daardoor een vermeerdering van kennis aangaande de profetische schriften zou zijn, doch dat er in het algemeen een toename van snelheid en wetenschap zou zijn. Hoe goddelijk juist heeft het Profetische woord daarmede onzen tijd getekend.

Grote Naast.

Isaac Newton, de grote sterrenkundige en wiskunstenaar uit de 17e eeuw, bekend door zijn ontdekking van de wet der zwaartekracht, heeft in het laatst van zijn leven een boek geschreven: „*Opmerkingen over de profetieën van Daniël en de Openbaringen van Johannes*”.

Daarin zegt hij o.m. : dat naar zijn mening het menselijk kunnen zal zou toenemen, dat men wellicht wel 50 Engelse mijlen per uur zou kunnen afleggen. Men noemde dat destijds „*mystieke dromerijen waartoe zijn heldere geest zich heeft laten verleiden*” en Voltaire, de bekende vijand van Christus, heeft er verachtelijk van gezegd: „*Zie, de grote Filosoof Newton*” toen hij oud en gebrekkig geworden was, begon hij den bijbel te bestuderen en den onzin daaruit te verheerlijken; hij wil ons nu doen geloven, dat de kennis van de mensen zo

groot zal worden, dat we nog eens in staat zullen zijn 50 mijlen per uur te reizen. Arme grijsaard"

Voltaire overleed in 1771 en zijn huis is een stapelplaats (Magazijn) van bijbels geworden, doch de z.g. dwaasheid van den gelovigen Newton is door de werkelijkheid al overtroffen, want wat is 50 mijlen per uur in den tegenwoordige tijd?

Men vergelijk eens het hedendaagse reiswezen met dat van 50 jaren geleden. Paarden hebben plaats gemaakt voor de stoom en deze laatste is weer bezig te wijken voor de elektriciteit. Het boek van Jules Verne „*De reis om de wereld in 80 dagen*“, dat 40 jaren geleden nog een fantastisch sprookje scheen, is nu al een verouderde werkelijkheid geworden. Luxetreinen met alle mogelijke comfort brengen den mens, etend en drinkend, slapend of lezend, met de grootste snelheid van het een einde der aarde naar het andere; men kan thans b.v. de spoorreis Moskou-Wladiwostok (10618 K. M.) zonder overstappen, in negen dagen afleggen.

Onder - en over de wateren, in tunnels door, of met tandradspoor over de bergen. Hindernissen worden als niet meer bestaanbaar geacht.

En waar treinen niet kunnen komen, jagen tienduizenden auto's met sneltreinvaart de wereld door, veelal spottend met het gevaar, dat door dit jagen voor méns en dier ontstaat; als de honger naar snelheid maar bevredigd wordt. Terecht heeft de volksmond ze dan ook „*Kilometervreters*“ genoemd. De oceaanstomers met hunne hypermoderne inrichting, in alles op drijvende steden gelijkend, laten niets meer te wensen over. Allerlei vermaken, weelde en gemakken maken een zeereis (in normale tijden) tot een modern genotmiddel, terwijl de scheiding van bloedverwanten of zaken nauwelijks gevoeld wordt, daar de draadloze telegrafie zorgt voor een onafgebroken gemeenschap met het vasteland. En niet tevreden met de bereikte resultaten, is men nog altijd bezig het haastig heen en weer snellen tot hongergraad op te voeren. Zodra de grenzen van het normale bereikt zijn, zoekt men een uitweg in het abnormale. Het laatste tiental jaren heeft hiervan schitterende bewijzen geleverd. De bestuurbare luchtschepen en vliegmachines, evenals de - onderzeese duikboten bewijzen voldoende, dat het den mens gelukt is, ook' het vogelen- en vissengebied tot zijn terrein van „*her- en derwaarts snellen*“ te verklaren. Zeggen deze dingen ons niet, dat het hoogtepunt bereikt en daarmee ook de tijd van het einde gekomen is?

Waar is de kalmte en rust van een halve eeuw geleden?' Spiegel het beeld van de arme gejaagde mensheid zich niet duidelijk af in de tienduizenden zenuw- en krankzinnigen-inrichtingen met hunne miljoenen zenuwpatiënten? Iemand heeft eens gezegd: „*Onze krankzinnigengestichten hebben meer inwoners, dan onze middelbare en hogescholen.*“ Is de zenuwziekte niet de gesel der mensheid van de laatste vijf en twintig jaren en als zodanig ook een profetisch teken des tijds? Zelfs mensen, die met Gods Woord niets te doen willen hebben, zeggen dat het zo niet langer kan, dat er een einde moet komen aan de jachtperiode die den mens al het menswaardige van zijn bestaan ontnemt.

En zullen wij dan, die het profetische woord hebben, blind zijn voor Gods uitspraak, dat de vermeerdering van snelheid en kennis onder de mensen, ook tevens het einde dezer bedeling verhaast? Want niet alleen in het reiswezen, doch in alle geledingen van de maatschappij `is de snelheidsrazernij doorgedrongen. Tot zelfs in de kunst; waar vroeger genot en rust onafscheidelijk aan elkaar verbonden waren, wordt thans de rust aan den tijdgeest opgeofferd; zie b.v. het „*Futurisme*“, wat is dit anders dan een bewijs, dat het mooie, schoons en rustige den mens niet meer bevredigt; wat is het anders dan eens overschrijding van de normale grenzen? Het Futurisme heeft een ondergrond en Is een merkwaardig teken des tijds.

Men zoekt daarin langs nieuwe banen de jagende tijdgeest te verklanken in de muziek en uit te beelden op het doek. Vroeger noemde men muzikaal genot: een fraaie opvolging van melodieën en harmonieën, doch thans schijnt die tijd voorbij: De moderne mens wil dezelfde gewaarwordingen, die vroeger b.v: een uur in beslag namen, nu in een kwartier of minder genieten. Die razende dooreenwarreling van klanken, die men „*futuristische muziek*” noemt, beproeft dus slechts bevrediging te geven aan de altijd groter wordende eischee van het snelheidsmonster, dat men Tijdgeest heet.

Ook in de schilderkunst moest het rustige, harmonische wijken voor de wilde disharmonie in kleuren en tonen. De meesterstukken van een Rembrandt, de bekoorlijke heidetafereeltjes van Mauve, de zeegezichten van Mesdag, de treffende taferelen van Israëls, ze kunnen het hijgende, zenuwachtige verlangen naar snellere en sterkere emoties niet meer bevredigen. Het Futurisme probeert in de schilderkunst aan die verlangens tegemoet te komen daar de onmogelijke poging, om opeenvolgende gebeurtenissen in één beeld vast te leggen; en het resultaat is natuurlijk, dat men de onzinnigste tonelen te zien krijgt, die voor die voor de niet ingewijde niet te ontwarren zijn. Het futuristisch denken in de kunst is geen verschijnsel dat op zichzelf staat; 'o neen! Het is eens poging om de bestaande grenzen te forceren; het is een meelopen in den algemene snelheidswedloop, welk teken des tijds zich ook weerspiegelt in het volk dat geen genoegen meer neemt met de rustige lichtbeelden, sinds de Bioscoop de beelden in snellere opeenvolging te zien geeft. Moet ik nog spreken over de haast, die zich in den handel kenmerkt? Vergelijk eens de kantoren van een kwarteeuw geleden met de tegenwoordige toegerust als ze zijn met allerlei techniek, opdat er toch maar geen tijd zou verloren gaan. Vergelijk de winkels eens, en niet te vergeten de klanten. Waar zijn de mensen die nog behoorlijk op het bestelde kunnen wachten; sinds telefoon en rijwiel de laatste kwarteeuw het zaken doen tot de hoogste spanning hebben opgevoerd? Zal ik herinneren aan de slapeloze nachten, doorgebracht door beursmannen en allerlei in „*papieren*” speculerende mensen, sinds de zegeningen van de Telegraaf, die sneller dan de zon de aarde omloopt, elk ogenblik cijfers kan aanbrenge, die hen arm of rijk zullen maken? Welk genot is er nog verbonden aan het stadsleven, sinds de straten letterlijk onveilig gemaakt zijn door altijd maar doorjagende fietsen, auto's, elektrische trams, enz.? Ja, het „*haastig heen en weer snellen*” is zó doorgedrongen in alle onderdelen van het maatschappelijke leven, dat zelfs het oude moedertje, dat in haar jeugd nog met de trekschuit reisde, nu staat te trappelen van ongeduld, omdat ze vijf minuten op de elektrische tram wachten moet. Alles roept ons toe, dat **Daniël 12: 4** in vervulling is gegaan.

Grote kennis.

Naast het „*her- en derwaarts sneller.*” zou er ook grootheid van kennis zijn. De snelheid staat, zoals we reeds ter loops konden opmerken, in nauw verband met de toeneming der wetenschap. Onze eeuw wordt genoemd „*de eeuw der uitvindingen*” en terecht. Vooral in de laatste kwarteeuw is er een buitengewoon grote vooruitgang in de wetenschap op allerlei gebied waar te nemen. Het is den mens gelukt zijn handenarbeid te doen vervangen door allerlei kunstig uitgedachte machines, die, door stoom of elektriciteit gedreven, de productie tot in het duizendvoudige opvoeren.

Het is den mens gelukt zijne gedachten in een minimum van tijd op verren afstand te doen neerschrijven door gewone of draadloze telegrafie; zijn stem op duizenden mijlen te doen horen door middel van de telefoon, en wel met zulk een volkomenheid, dat men alle bijzonderheden van het klankkarakter kan waarnemen. Zelfs had dezer dagen President Wilson te Washington een telefonisch onderhoud met den burgemeester van San Fransico,

een afstand van 5400 mijlen. En niet alleen is het den mens gelukt om zijn stem op verre afstand over te brengen, doch zelfs om deze vast te leggen in fonograafrollen of, grammofoonplaten, welke na tal van jaren de oorspronkelijke klanken nog met dezelfde duidelijkheid weergeven.

Welk een enorme vooruitgang is er te constateren op het gebied: der fotografie. De gevoelige plaat ontsluit die wonderen aan liet: hemelgewelf, die noch met het blote, noch met het gewapende oog waargenomen konden worden. En de Röntgenstralen, brutaal dringen ze door de vaste stoffen heen en brengen allerlei verborgenheden aan het licht; terwijl de film-fotografie den mens in staat stelt, een of andere belangrijke, gebeurtenis reeds enkele uren later met dezelfde levendigheid op het doek te zien, en dit, zo dikwijls hij wil, kan doen herhalen, we leven in een tijd van wonderen! Let eens op de snelheid waarmede de verschillende verbeteringen der verlichtingstechniek elkaar opvolgen! Vele ouderen onder ons herinneren zich nog het algemene gebruik van kaars en petroleumlamp en thans wordt de gasverlichting reeds ouderwets genoemd, nu de elektrische verlichting van den nacht als het ware „dag” maakt. En hoe zal het zijn, als, straks de opwekking van de elektriciteit vergemakkelijkt en daardoor minder kastbaar geworden is; en hoe, als de geheimen van het wondervolle Radium meer ontsluit zullen worden?

Zijn er in de laatste tien jaren ook niet allerlei ontdekkingen gedaan, die eeuwen lang onoplosbare problemen schenen? Heeft niet Peary in 1909 den Noordpool en Amundsen in 1911 den Zuidpool betreden? Gaf dit laatste decennium ons ook niet de wonderen ten aanschouwen van draadloze telegrafie, vliegmachines en luchtschepen? Ja, in waarheid, de wetenschap is zeer vermenigvuldigd in den laatste tijd jammer maar, dat zij voor het grootste deel in dienst staat van dood en verderf. Dat leert thans de thans plaats hebbende wereldoorlog. Alle uitvindingen der laatste jaren toch worden daarin toegepast en maken hem juist daardoor tot een reuzenslacting. Staalmonsters die projectielen van bijna een halve meter dikte uitwerpen welke meters, dikke muren doorboren; Luchtschepen en Vliegmachines, die met hunne bommen dood en verderf zaaien onder de rustige burgers; Onderzeeërs die, op vernuftige wijze samengesteld, als sluipmoordenaars zich op den vijand werpen. En zijn het niet vooral de nieuwste uitvindingen op het gebied der Chemie, die ons de helse ontploffingsstoffen bezorgd hebben; die met terzijdestelling van alle krijgsmanskunst één enkel man in staat stelden van uit zijn vliegtuig of onderzeeër honderden levens van zijn medemensen te verwoesten; en de stinkgassen die op barbaarse wijze de longen vergiftigen?

Is het dan onbillijk om ook op den vooruitgang der Wetenschap de woorden van Paulus toe te passen: „*Vernieling en ellendigheid is in hunne wegen*” (**Romeinen 3:16**)? Immers door de Wetenschap is ook de snelheid in het bloedvergieten vermeerderd. Waarom wordt de Wetenschap niet tot eer van God en tot heil der mensen aangewend?:

„*De aarde is des Heeren en de volheid derzelve.*”

1 Corinthe 10:26.

Er is dan ook geen wetenschap of ze behoort Hem toe. God heeft alle krachten in de natuur geschapen, daarom behoren ze Hem. De mens kan ze alleen maar ontdekken. Elke nieuwe ontdekking moest er eigenlijk toe leiden om God meer te vertrouwen, te danken en Zijn Woord als waarheid te erkennen. 'Zo moest bijvoorbeeld de uitvinding van de fonograaf de mens geleid hebben tot een meer ernstige betrachtning van **Mattheüs 12:36-37**, n.l. dat van elk ijdel woord dat gesproken is, rekenschap zal gegeven worden in den dag des oordeels, wanneer de boeken zullen geopend worden. (**Openbaring 20:12.**)

Jacob Btihme zegt: „*De lucht zal in den jongsten dag alle woorden weergeven, die zij heeft helpen vormen*” en Bettex schrijft: „*Terwijl muren en wanden van kroegen en schandholen hun vloeken en liederlijkheden waarmede zij doortrokken zijn, zullen moeten wedergeven, zullen uit menige dak-, zieken-, weduwkamers en door den godsdienst geheiligde lokalen en kerken ernstige gebeden, lof- en dankzeggingen weerklinken.*”

De Röntgenstralen moesten de mens er toe geleid hebben het wat ernstiger te nemen met de uitspraak van den Here Jezus:

„*Er is niets bedekt, dat niet zal ontdekt en niets verborgen, dat niet geweten zal worden.*”

Lukas 12:2

De uitvinding van de draadloze telegrafie moest den spotter, die meent dat God op zoon afstand toch niet horen kan, tot erkenning gebracht hebben dat waar het blijkt dat de mens, zonder zichtbare verbindingslijn, op verren afstand zijn wensen aan anderen kan kenbaar maken, het immers iets gerings is voor God, Die het oor geplant heeft, om diegenen te horen die tot Hem bidden. (**Psalm 94:9.**)

De uitvinding der filmfotografie moest er ons aan herinnerd hebben; dat diefstal, overspel, bedriegerij, etc. eenmaal als een tafereel voor het oog zal ontrold worden „*wanneer de Heere zal straffen en alles ordelijk voor de ogen zal stellen.*” (**Psalm 54: 21.**)

En ook, gezien de resultaten van de hedendaagse wetenschap op allerlei gebied, is het voor mij zeer de vraag of alle ontdekkingen en uitvindingen wel naar den wil van God zijn geweest. Ik vind het een bedenkelijk verschijnsel dat bijvoorbeeld de Bell Telefoon, de Draadloze Telegrafie, de uitvinding van Dr. Pasteur, de verschillende uitvindingen van Edison, enz. (naar de Spiritisten meedelen) door Spiritistische mediums van te voren aangekondigd en omschreven zijn, zodat feitelijk demonische geesten de uitvinders" zijn. Voor mij dringt zich de vraag naar voren af dit in hoofdzaak geen participanten zijn van Satan; een vooruitgrijpen in de krachten die God nog voor ons had willen verbergen omdat de tegenwoordige toestand der wereld een goed gebruik daarvan nog niet toelaat.

Oorspronkelijk toch waren alle dingen de mens onderworpen en dat zullen ze ook eenmaal zijn (**Hebreeën 2:8**), doch nu zien wij zulks nog niet vanwege de zonde. Onze ogen worden nu alleen gevestigd op, Jezus. (**Hebreeën 2: 9**), die straks ook persoonlijk op deze aarde zal regeren, en onder Wiens heerschappij zich alles eerst volkomen en tot zegen van de mensheid zal kunnen ontwikkelen. Men heeft de hedendaagse Wetenschap aangediend als de plaatsvervangster van het ouderwetse Geloof, als de enige ware redder der mensheid. Doch in plaats vermeerdering van het geloof, heeft de grote kennis der laatste tijden een „*afval van het geloof*” bewerkt. De Wetenschap wordt gebruikt om den Bijbel uiteen te rafelen en „*wat zou men voor wijsheid hebben als men 's Heeren Woord verwerpt?*” (**Jeremia 8:9.**)

De duivel is zich bewust van zijn korte tijd; hij heeft groten toorn (**Openbaring 12:12**), en tracht dezen op allerlei wijze te koelen aan het mensdom. Daarom komt het mij voor dat hij, n.l. Satan, de mens door zijn voorlichting, doet vooruitgrijpen in de krachten der, toekomstige eeuw daardoor wantoestanden scheidt die de grootste onheilen aanbrengen en het wereldkluwen steeds verwarder maken.

Iedereen zal toch moeten toegeven dat juist de uitvindingen van de laatste halve eeuw, niet alleen den mens niet dichter bij God gebracht hebben, doch ook het menselijke bestaan als zodanig, eer verzaagd dan verlicht hebben.

Oorlogen en geruchten van oorlogen.

„En gij zult horen van oorlogen en geruchten van oorlogen; zie toe, wordt niet verschrikt, want al die dingen moeten geschieden, maar nog is het einde niet, want het ene volk zal tegen het andere volk opstaan en het ene koninkrijk tegen het andere koninkrijk en er zullen zijn hongersnoden en pestilentiën en aardbevingen in verschillende plaatsen. Doch al die dingen gijn maar een beginsel der smarten.“

Mattheus 24:6-8

Voor al het laatste vers, waarvan het woord „smarten“ letterlijk heet: *“barensweën”*, tekent met goddelijke juistheid de toestand der laatste tijden. Vòòr de geboorte der nieuwe aarde zullen allerlei schokkende gebeurtenissen, plaats hebben en de smarten in omvang toenemen. Getrouw is deze voorspelling tot heden vervuld geworden. Sedert de Heiland deze profetie uitsprak, hebben honderden oorlogen plaats gehad: Veroveringsoorlogen, Rassenoorlogen, Godsdienstoorlogen en Troonopvolgingoorlogen. Miljoenen mensen zijn als slachtoffers gevallen. (de dertigjarige oorlog van 1618-1648 telde alleen 10 miljoen slachtoffers!

En ware het niet, dat bijzondere eigenschappen de huidige oorlog kenmerkte, we zouden hem slechts een plaats, zij het dan ook een belangrijke plaats kunnen geven in de rij zijner voorgangers. Wij horen echter in dezen oorlog de smartkreet van een hoogst zwangere aarde. Het is een bijzondere oorlog, die het resultaat is van de sinds de Franse revolutie; steeds wassende oorlogsgeest, onder de volken.

Om maar iets te noemen.

Engeland heeft in de laatste eeuw meer dan 50, Frankrijk meer dan 40 oorlogen gevoerd. Wij zijn het tijdperk genaderd waarvan geschreven is: *„En de volken waren toornig geworden en Uw toorn is gekomen.“* Deze oorlog die onder geen der vorige rubrieken is thuis te brengen, is niets dan de uiting van naijver en toorn, die reeds lang gistende waren onder de volken, welke gisting straks onder de 7e bazuin haar toppunt zal bereiken. (**Openbaring 11:18.**)

“Want het ene volk zal tegen het andere volk opstaan en het Bene koninkrijk tegen het andere koninkrijk!” Terwijl er in de laatste jaren een algemene roep was: Indië voor de Indiërs! Egypte voor de Egyptenaren! Polen voor de Polen, Palestina voor de Joden enz.! Staat nu ras tegen ras en volk tegen volk op. Hebt gij den tegenwoordige oorlog wel eens in het licht van deze profetische uitspraak bezien? Is er tot hertoe ooit een tijd geweest, waarin zooveel koninkrijken tezamen in één oorlog betrokken waren ais thans: 22 miljoen strijders uit alle werelddelen staan tegenover elkander te velde in gevechtsfronten die tezamen bijna 3000 kilometers meten. Ruim 2100 oorlogsschepen zijn gereed de zee tot bloed te verven en terwijl menigeen van gebrek omkomt, vraagt het oorlogsmonster van de strijdende machten 100 miljoen gulden per dag. Wat betekenen de oorlogen van Alexander de Grote, Napoleon en andere bekende wereldfiguren in vergelijking met den tegenwoordige, waar het grootste deel van de aardoppervlakte en wereldbevolking in betrokken is? Doch vooral, is er ooit een oorlog geweest, waarin zóó „volk tegen volk“ opstond, d.i. waarin het volk, onderling verdeeld, tegenover elkander kwam te staan? In dezen oorlog toch zijn het niet de Protestantse volken, die zich verbinden tegenover de Katholieken, of de Slavische rassen, die zich verenigen tegenover de Mohammedanen, o neen! Let eens de groepering van de beide partijen De twee grootste Protestantse Christen-natiën, die, wat aanleg en geloofsovertuiging aangaat, naast elkaar behoorden te staan, staan nu tegenover elkaar als „volk tegen volk“, daarin gevolgd door Katholieken die tegenover Katholieken, door Polen die tegenover Polen, Slaven die tegenover Slaven (Het oude Slavië, Red.), Mohammedanen die tegenover Mohammedanen, joden die tegenover joden, Boeddhisten die tegenover Boeddhisten staart, enz.

Het is niet alleen „*koninkrijk tegenover koninkrijk*“, doch in waarheid „*volk tegen volk*“; volken van hetzelfde ras, van dezelfde geloofsovertuiging door dezelfde heilige wensen beziend, zijn thans bezig elkaar te vernietigen. Ja, zelfs de Socialisten die zich zo gaarne het volk noemen, en in de „*Internationale*“ steeds de Wereldverbroedering predikten, staan nu tegenover elkaar. Was de wereld niet verrast, toen ze vernam, dat óók zij de wapenen tegen elkander opnamen?

Een verder profetisch kenmerk is de voorgeschiedenis. Is er, bij alle plaats gehad hebbende oorlogen ooit één geweest, die voorafgegaan is door een Vredesgeroep, zo groot als dat van de laatste jaren? Is de vrede niet onder allerlei leuzen, door mannen zowel als vrouwen, kapitalisten als proletariërs, staatslieden als geestelijken geëist? Wat is er met betrekking tot den vrede, sinds het Vredescongres van 1899 al niet geschreven, gesproken, gehoopt en verwacht! Denk maar eens aan al de congressen, wederzijdse bezoeken van groepen kunstenaars, gemeenteraden, regeringspersonen en vorsten der laatste jaren!

Wat heeft men niet verwacht van het voor korten tijd ingewijde Vredespaleis in Den Haag? Zie, dat alles geeft de voorgeschiedenis van dezen oorlog ene profetische betekenis. Een oorlog, die voorafgegaan is door zodanige vredesbeweging, kondigt ons het naderende einde aan; luister maar

„Want gij weet zelve zeer wel, dat de dag des Heeren alzo zal komen, gelijk een dief in den nacht. Want wanneer zij zullen zeggen: het is vrede en zonder gevaar, dan zal een haastig verderf hun overkomen, gelijk de barensnood ener bevruchte vrouw en zij zullen het geenszins ontvlieden.“

1 Thessalonicenzen 5:1-3

Zij echter, die hun Bijbel kenden, zijn door al deze bewegingen niet in de war gebracht; zij wisten, dat dit vredesgeroep de nadering van een haastig verderf betekende. En vooral de haast, waarmede deze verdervende oorlog gekomen is, het plotselinge, zonder dat iemand er op voor bereid was, is merkwaardig ten opzichte van de profetie, ook in verband met de voorspelde grote haast van den tijd van het einde. Hadden wij ooit kunnen denken dat het portret van de mens, dat ons geschilderd is in **Romeinen 3:13-17**:

„Hunne voeten zijn snel om bloed te vergieten, vernieling en ellendigheid is in hunne wegen en den weg des vredes hebben zij niet gekend“, zo sprekend op het moderne en beschaafde mensdom zou passen? Lees elk woord maar eens met nadruk en zeg dan of ooit de waarheid dezer Schriftwoorden duidelijker aan het licht getreden is dan in dezen tegenwoordige oorlog. Niet dat de mens plotseling zooveel slechter geworden is; o neen! Alleen is het dunne kalkklaagje, waarmede men den oude mens in den laatste tijd bepleisterd had, gebarsten en komt zijn ware natuur thans voor den dag. Datgene, wat reeds aanwezig was, wordt thans zichtbaar. Wat heeft de cultuur van zovele eeuwen voor het innerlijke van den mens gedaan? Wat de zoo hooggeroemde moderne beschaving? , Wat de tot, in het krankzinnige toe doorgedreven jacht naar kennis en wetenschap? (**1 Corinthe 1:19-20.**)

Al wat deze dingen voor den mens konden doen, was: zijn hierboven getekend portret in een floers hullen, dat bij de minste aanraking scheuren en den mens in zijde ware gedaante zou laten zien. Nee, het zijn niet de Duitsers, die onmenselijkheden bedrijven, of de Russen, die wreedheden begaan, het is de mens in zijn zondige natuur, die openbaar wordt. Wat de vanden deden zonder beschaving, doen de volken thans met beschaving.

Eén goede eigenschap van, dezen oorlog is, dat hij het faillissement van de firma Beschaving, Wetenschap en Co voor de rechtbank der publieke opinie brengt. Het vonnis zat vernietigend voorhaar zijn ofschoon zij, evenals een ontdekt misdadiger, als laatste wanhoopsdaad nog

tracht de schuld op, een ander te werpen en het Christendom aansprakelijk stelt voor dit wereldfiasco. Onder belofte, dat Beschaving de uiterlijke omstandigheden zou verbeteren en Wetenschap de innerlijke, trachtte deze firma het ouderwetse Geloof te verdringen, hetgeen haar helaas voor een groot deel gelukt is; doch meer dan ooit is ook gebleken, dat, niettegenstaande zij miljarden aan geld en het menselijke bestaan bijna in zijn geheel voor zich opeiste, zij niets aan het wezen van den mens heeft kunnen veranderen. (**Jeremia 13:23.**)

Ook haar trouwe helpster van de laatste jaren: de „*Evolutieleer*“ (leer der geleidelijke opklimming tot het betere) is gebleken een bedriegster te zijn van hetzelfde allooi. Het is de steeds toenemende afval van God, die de ellende over de gehele wereld gebracht heeft, welke wij thans aanschouwen. Het is een evolutie naar beneden. (**Hosea 14:2b.**)

Neen, de geleidelijke ontwikkeling kan een mens niet tot een nieuw schepsel maken; zulks kan alleen geschieden door de werking des Heiligen Geestes en de kracht van het bloed van Jezus. Deze oorlog, is ook een aaneenschakeling van raadselen, doch vele ervan worden opgelost, als wij in hem **de voorloper** zien van den groten wereldkrijg, waaraan niet alleen de Westerse, doch ook de Oosterse koninkrijken zullen deelnemen als hun weg bereid is. Alle koningen der aarde zullen dan onder directe leiding staan van drie onreine leugengeesten, die de gehele wereld zullen mobiliseren tot den krijg van dien groten dag des almachtige Gods.

En al kan men deze profetie nog niet rechtstreeks op dezen oorlog toepassen, toch worden de schaduwen voor den komenden eindkrijg reeds vooruitgeworpen. (**Openbaring 16:12-13**) Immers het raadselachtig gedrag der vorsten en diplomaten wordt verklaarbaarder, als men het in het licht der bovengenoemde profetie beschouwt. Wij hebben dus veel meer naar demonische, dan naar menselijke oorzaken te zoeken. Ook het feit, dat God al deze ontzettende dingen toelaat, wijst op een rijpheid voor het gericht. Wel is er door alle eeuwen heen gezondigd en ook veel gezondigd, doch nooit is er een tijd geweest, waarin zo „zwaar“, tegen zoveel licht in gezondigd is. (**Ezechiël 14:13, 17 en 19:**)

De heerschappij van het beest is aanstaande.

„Het beest, dat gij gezien hebt, was en is niet; en het zal opkomen uit den afgrond en ten verderve gaan; en die op de aarde wonen, zullen verwonderd zijn, welker namen niet zijn geschreven in het boek des levens van de grondlegging der wereld, ziende het beest, dat was en niet is, hoewel het is.“

Openbaring 17:8

Tot grote verwondering der wereld zal dus een wereldrijk, dat vroeger bestaan heeft, weer in ere hersteld worden. Voor hen, wie de profetische uitdrukking „beest“ vreemd is, moge deze korte verklaring volstaan: dat God de dingen noemt zoals ze in werkelijkheid zijn. De verschillende wereldrijken hebben zich steeds vijandig tegenover Gods volk bewezen erg werden ze daarom aan Daniël getoond als verscheurende roofdieren. (**Daniël 7:19.**)

Nebucadnezar, de Heidense koning echter, droomde (en vele Christenen dromen helaas nog met hem mee) van een schoon beeld, waarvan het hoofd van goud, de borst van zilver, de buik van koper en de voeten van ijzer waren. De voeten bedeelden het Romeinse wereldrijk, dat tevens het laatste wereldrijk zou zijn dat aan het koninkrijk van Christus zou voorafgaan, want de profetie zegt in **Daniël 2:44:**

„Maar in de dagen van die koningen zal de God des hemels een koninkrijk verwekken, dat in der eeuwigheid niet zal verstoord worden;“

„*D i e koningen*” vormen het te vernieuwen Romeinse rijk. Het is hier niet de plaats een uitvoerige verklaring van bovenstaande profetie te geven; alleen wil ik u wijzen op een beweging, die thans gaande is, en in nauwe betrekking staat tot bovengenoemde profetie. Staatslieden, zoowel als buiten de politiek staande personen komen langzamerhand tot de slotsom, dat de enige oplossing' voor de toekomst zijn zal: Een Statenbond van de Verenigde Staten van Europa. Ook in ons land bestaat reeds een comité, dat propaganda maakt voor een Europese Statenbond, als het enige redmiddel voor de toekomst. Heel wat pennen zijn reeds aan die toekomstplannen versneden en de opinie is dan ook tamelijk algemeen, dat uit dezen oorlog een nieuwe groepering der Europese Staten voortkomen zal, onder leiding van één bekwaam Staatshoofd.

En dit is het, wat onze oude Bijbel reeds eeuwen geleden voorspeld heeft. Deze statenbond n.l. zal zijn, of worden: het **Romeinse Rijk**, dat eenmaal bestaan heeft, doch later weer verdwenen is. Het is het rijk dat was en niet is. Het zal echter weer opkomen, doch dan in een anderen vorm; het zal dan een verenigd Statenrijk zijn van tien koninkrijken, overeenstemmend met de 10 tenen van het beeld en de 10 hoornen van het beest. (**Daniël 2:41, Openbaring 17:12.**)

Deze koninkrijken zullen op een ure de macht ontvangen met het beest. Naar alle waarschijnlijkheid zal deze federatie dus het gevolg zijn van een conferentiebesluit der mogendheden. Want, hoe deze oorlog ook zal aflopen, van één ding kan men zeker zijn: men zal zijn kracht in de toekomst niet meer zoeken in een twee- of driebond, doch in een Europese Statenbond. Zodra de gemeente (waarvan het boek der „*Openbaring*” in de eerste drie hoofdstukken haar bestaan- op deze aarde, en in de beide volgende hoofdstukken hare bestemming en aankomst in den hemel beschrijft) is opgenomen, worden de zeven zegelen geopend en de komende oordelen over deze wereld openbaar. Voorafgegaan door een kort vredestdijperk, waarin het vredesgeroep niet alleen zijn toppunt zal bereiken, doch waar men zo zeker zal zijn van zijn zaak, dat men zal roepen: „Vrede en geen gevaar” zal, haastiger nog dan in 1914, het, verderf daarop volgen. Bij het huidige vredesgeroep toch vreesde men nog algemeen gevaar. Dan echter zullen de grondslagen zo hecht schijnen, dat men alle gevaar uitgesloten acht.

Het witte vredespaard zal alom overwinningen behalen doch het zal maar voor zeer korten tijd zijn. (**Openbaring 6:2**) want onmiddellijk daarop volgt het rode oorlogspaar, dat den vrede van de aarde zal nemen. (vs. 4.) Het daarop volgende zwarte hongerpaard zal het werk van zijn voorganger voltooien, (vs. -5) en zo zal aan het vale doodspaar een oogst afgeleverd worden, omvattende het vierde deel der wereldbewoners.

Waar echter dat witte vredespaard zijn korte triomftocht doet door de wereld, zullen de gelovigen reeds opgenomen zijn in den hemel. Zalig dus hij, die hier den waren vrede Gods kent. O, waren de mensen toch maar half zo bezorgd voor hun eigen ziele-vrede als voor den kortstondige vrede van deze wereld.